

DANSK FIRMAIDRÆT

INDHOLD

Leder	2
Formandsmødet	3
Interview med Bent Stendorf	4
Retfærdig fordeling	6
Hæderstegn	7
Ændrede indstilling	8
Karantæne	9
Stor stigning i tipningen	9
Kolding Firma Sport 25 år	10
KFIU 50 år	12
Fritid og Samvær	13
Fodbold uden målregnskab	14
Indberetningskemaerne	15
Hæderstegn	16
Noter	17
Jørgens hjørne	17
Firmaudstilling	18
Ivar Vind in memoriam	20

Formandsmødet blev en stor succes. Interessen for DFIFs fremtidige struktur gav lange og frugtbare debatter. Herunder et udsnit af ivrigt lyttende deltagere.

NR. **2**

FEBRUAR 1977

20. ÅRGANG

Familiemotion er også DFIF

Danmarks Radio satte i en radioudsendelse i slutningen af januar måned focus på familieidrætten og -motionen – og med Dansk Firmaidrætsforbund i centrum. Man havde hæftet sig ved, at DFIF på repræsentantskabsmødet i 1974 ændrede sin formålsparagraf, så familien blev prioriteret højt i det idrætssamvær, som et af familiemedlemmerne forinden havde haft så megen glæde af i firmaidrætsklubben. I udsendelsen fik man fine eksempler på, hvordan familieidrætten fungerer i nogle sammenslutninger.

Formålsparagraffens ændring blev naturligvis gennemført, fordi man anede et behov for at tage familien med ind i samværret, men også fordi adskillige sammenslutninger allerede havde adgang for ægtefæller i turneringer og stævner. Vi må desværre indrømme, at vi ikke ved, hvordan udviklingen er gået i de sammenslutninger, som ikke på det tidspunkt havde disse adgangsmuligheder, men forbundet er meget interesseret i at høre, om man nogle steder har taget familien med i turneringer m. v., f. eks. i badminton.

Vi ved imidlertid, at der i det kommende efterår bliver alle tiders mulighed for at arrangere den familiemotion, forbundets formålsparagraf lægger op til. Sammenslutningerne er gjort bekendt med, at der igen i år arrangeres en nordisk motionslandskamp, som finder sted i perioden 18. september–16. oktober med en særlig motionsdag den 2. oktober. Dansk Firmaidrætsforbund har tidligere deltaget i lignende arrangementer – men med lidet flatterende resultater. Denne gang er det derfor ikke et arrangement, DFIF ønsker at stå alene om, og forbundet har henvendt sig til en række idrætsorganisationer med et tilbud om samarbejde i arrangementet af motionskampen.

Det er dog lige så vigtigt, at sammenslutningerne er med, når ideen skal omsættes til praktik. Uden opbakning fra lokal side bliver resultatet lige så dårligt som de foregående år – og det kan ingen være tjent med.

Motionskampen er benævnt »Gå, lunte, løbe« og er en meget familievenlig konkurrence. Alle – børn og voksne – kan gennemføre kravet om at gå, lunte eller løbe de 2,5 km, som er fastsat som konkurrencestrækning. Der er hermed givet alle sammenslutninger en virkelig chance for at gennemføre den familiemotion, som er Dansk Firmaidrætsforbunds – og dermed sammenslutningernes mål og formål. Lad os se, at ingen svigter i bestræbelserne på at leve op til det formål, alle har været med til at formulere. Og af hensyn til samarbejdet med de øvrige organisationer vil det naturligvis også se bedst ud, at det er firmaidrættens egne, der går i spidsen for arrangementet, som primært er tilrettelagt som et familiemotionarrangement.

Formandsmødet om strukturen

Man kan næsten sige, at det var held i uheld, at formandsmødet i slutningen af november måned 1976 blev aflyst, for det viste sig, at en del sammenslutninger, som ikke havde meldt sig til det første møde, var med, da mødet endeligt løb af stabelen den 8. og 9. januar i Bønnerup Strand – på nordsiden af Djursland.

Mødet var indkaldt med henblik på at høre sammenslutningernes mening om det oplæg til struktur, som perspektivplanudvalget har udarbejdet i det forløbne års tid, og som sammenslutningerne har haft mulighed for at gennemgå i nogen tid.

Formændene blev her draget ind i en meget intens mødevirksomhed med gruppearbejde og rapportaflæggelse næsten uden ophold. Dagsordenen var stram, men dette til trods nåede man ikke en egentlig målsætningsdebat, som bestyrelse og pp-udvalg havde håbet at kunne gennemføre som afslutning på mødet.

Lørdagens møde drejede sig især om selve forbundsstrukturen med gruppearbejde om problemer som repræsentantskabets sammensætning, hvor ofte vore repræsentantskabsmøder skal holdes, ledelsens sammensætning og fordeling af kompetance, amtsforeninger contra nuværende kredse, konsulenttjeneste, udvalgsstruktur o.s.v.

Det siger sig selv, at disse emner giver stof til debat i længere tid, og det var da også indtrykket fra gruppearbejdet, at der her var fremlagt tanker fra udvalgets arbejde, som blev indgående drøftet. I plenum blev det flere gange fremført, at grupperne slet ikke var enige, men alle meninger havde mulighed for at blive hørt.

Og kunne man ikke blive enige om disse spørgsmål, kunne man da slet ikke blive det om søndagen, hvor det var forbundets økonomiske politik, der skulle diskuteres. Grund-

laget var her et rammebudget, som forbundets generalsekretær skitserede. Her var det naturligvis tilskudsordningerne, der var under luppen. Der var meget divergerende opfattelser af, hvordan de ordninger skulle administreres, og man kunne sandsynligvis have diskuteret det en hel uge frem uden at blive enige. I stedet foreslog formanden for pp-udvalget, *Bent Stendorf*, at man nedsatte et hurtigtarbejdende udvalg, som senest den 30. april skulle komme frem med et forslag om en fordelingsnøgle. Det accepterede man, og udvalget er hurtigt gået i gang med dette tilsyneladende uløselige problem.

Der var fra såvel forbundsledelsens som fra pp-udvalgets side stor tilfredshed med mødets afvikling, og de ideer, som kom frem på mødet, vil nu indgå i udvalgets videre arbejde, som formentlig vil resultere i endnu et formandsmøde – eller flere, hvis det står til Bent Stendorf, som afsluttende bl. a. sagde:

– For Dansk Firmadrætsforbund gælder det om at holde øjnene åbne for de ting, der sker i det omgivende samfund, og for de tanker, der rører sig rundt om i sammenslutningerne. Derfra skal udspringe den indsats, der skal gøres af DFIF. Og med den struktur, der giver mulighed for en effektiv, smidig og moderne ledelsesform, mener jeg, de styrende led har de bedste muligheder for at stå bag den udvikling, der venter vor forbund lige om hjørnet, og til at sikre, at de opstillede mål bliver ført ud i livet. En ting skal vi gøre os klart: Hvad der er god latin i dag, kan være gammel græsk i morgen. Derfor skal vi gøre os klar til at ændre os selv, når udviklingen omkring os kræver det, og derfor må debatten om Dansk Firmadrætsforbunds målsætning aldrig stoppe.

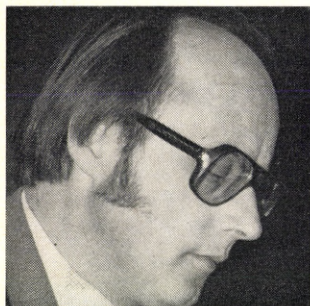
Der henvises i øvrigt til interviewet med Bent Stendorf på de næste sider.

Et fælles interesseområde, der skal løses ved fælles hjælp

Mændene i pp-udvalget var naturligvis meget spændte på, hvordan formandsmødet i Bønnerup Strand ville forløbe. Efter mødet spurgte vi formanden for udvalget, *Bent Stendorf*, om hans syn på mødets forløb. Samtalen forløb således:

– *Bent Stendorf, nu er pp-udvalget blevet konfronteret med DFIFs sammenslutningsformænd. Hvordan er udvalgsformandens indtryk af formandsmødet?*

– Taget under et er der for mig ingen tvivl om, at formandsmødet udviklede sig endog meget positivt. Det var dejligt at konstatere denne aktive medleven i de arbejdsopgaver, der var lagt på bordet. Jeg har altid værdsat formandsmøderne for de resultater, der er opnået, og for de nye tanker, der er fremkommet under »direkte konfrontation« mellem

Bent Stendorf, formand for pp-udvalget.

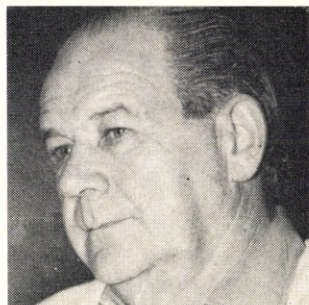
hovedbestyrelsen og formænd. Forbundet har behov for og gavn af sådanne møder, der på en hel anden måde er arbejds- og debatmøder end for eksempel repræsentantskabsmøderne. På formandsmøder sætter nogle mennesker sig sammen for at drøfte tingene ud fra de bedste forudsætninger, idet alle i mødet kender DFIF helt inde fra, og jeg mener fortsat, at forbundet gør klogt i at satse på disse møder – også i fremtiden.

Dette formandsmøde gav pp-udvalget nog-

le gode impulser for så vidt angår strukturen, og søndagens arbejde med økonomi og tilskud har nok givet eftertanke både her og der. Den nedsatte arbejdsgruppe kan forhåbentlig samle indtrykkene og bygge videre, så en rapport kan give et billede af, hvilken vej vi skal gå i fremtiden.

Jeg var meget glad for formandsmødet og håber så modsat, at formændene har fået lidt med hjem.

– *Det er kommet til udtryk, at udvalgs-*

Ejgon Bertelsen, med i pp-udvalget.

arbejdet har været forceret. Har der været tid til virkelig at gennemarbejde de meget store problemer?

– Med udgangspunkt i, at DFIF allerede i år får det forhøjede tilskud, og et stærkt ønske i pp-udvalget om »at smede medens jernet er varmt« fik os til at lægge en stram køreplan. Vi skulle gerne gøre DFIF bedst muligt rustet til det største tilskud.

Vi har søgt at gennemarbejde hele spektret om forbundets struktur, og vi har studeret andre relationer i ind- og udland. Selvfølgelig har vi fundet lighedspunkter, vi kunne bruge, men det har også været en ledetråd at søge skabt et specielt DFIF-image. Og jeg tror efterhånden, det er muligt at lade DFIF fremstå som en idrætsorganisation, der kan være om ikke førende, så medførende på udviklingen. Fordi vi er den mindste organisation un-

der Idrættens Fællesråd, behøver vi ikke at være uden nye ideer.

Det har været et stort område at behandle DFIF-strukturen, og behandlingen har heller ikke nået sin afslutning endnu. Netop formandsmødet var en meget vigtig del af processen, og der skal fortsat ske visse justeringer i den fremlagte plan. Vigtigt for pp-udvalget er det, at flest mulige tages med på råd, således at man ikke føler, at der bliver trukket noget ned over hovedet. Det er et fælles interesseområde, der skal løses ved fælles indsats.

– *Et af de forslag, udvalget er fremkommet med, går ud på, at repræsentantskabsmødet hvert andet år erstattes af et formandsmøde. Er dette mødes forløb til støtte for det synspunkt?*

– Ganske vist foretog vi en vejledende af-

Hans Thomsen, med i pp-udvalget.

stemning umiddelbart efter behandlingen af dette spørgsmål om lørdagen, med resultatet 18–17, og det giver jo et billede af en »fifty-fifty« stillingtagen. Hvis jeg skal vurdere en stillingtagen på baggrund af formandsmødets videre forløb og til de udtalelser, der faldt ved mødet (og i korridorerne) resten af lørdag-søndag, tror jeg, min fornemmelse har ret, når den udtrykker en vished for, at stemningen for afholdelse af repræsentantskabsmøde hvert andet år fik positiv overvægt.

Sammenkædningen mellem repræsentantskabsmødet og aftenfesten var ikke særlig saglig, og ud fra, at det jo vil være muligt at arrangere fest også efter for eksempel et formandsmøde, tror jeg, de fleste vil være enige i, at et repræsentantskabsmødes program ikke lider ved at skulle springe et år over.

– *En meget koncentreret mødeindsats til trods nåede man ikke programmet igennem. En væsentlig ting som målsætningsdebatten nåede man ikke. Hvor mange formandsmøder*

Peter Vilhelmsen, med i pp-udvalget.

skal der til for at komme igennem hele pp-udvalgets oplæg?

– Vi var i pp-udvalget helt klar over, at debatten om struktur og økonomi ville tage langt det meste af denne week-end. Vi ville dog ikke risikere at løbe tør for stof, og derfor havde vi medtaget spørgsmål til endnu en grupperunde omhandlede målsætningen. Omvendt fandt vi i pp-udvalget det rigtigst, at oplægget til målsætningsdebatten var bl. a. formændene i hænde inden formandsmødet, idet flere ting griber ind i hinanden, når struktur, økonomi og målsætning skal debatteres. Forhåbentlig vil det være muligt at afholde endnu et formandsmøde i første halvår af 1977, et møde hvor vi kunne tage hul på debatten om målsætningen og samtidig måske få forelagt udkast til ændringer af lovene fra lovudvalget. Omvendt mener jeg, at

debatten om DFIF-målsætningen aldrig må stoppe, så måske venter der mange formandsmøder i årene fremover.

– *Hvordan gribes det videre forløb i strukturændringen nu an?*

– Først skal lovudvalget og pp-udvalget i kontakt med hinanden. De givne ting kan godt udmøntes i lovene, og da lovudvalget bliver spændt for en stor arbejdsopgave, skal de også levnes tid til at gøre dette job. Pp-udvalget skal samles igen for at gennemgå re-

feraterne fra formandsmødet, diskutere vore indtryk fra mødet og i øvrigt indarbejde det i rapporten, der falder i tråd med udvalgets grundindstilling. Vor tanke er herefter at fremlægge en endelig rapport, som forhåbentlig kan godkendes til forelæggelse for repræsentantskabet. Netplanen for det videre forløb er forretningsudvalgets ansvarsområde, men pp-udvalget har givet et forslag til en sådan.

Argumenterer for en så retfærdig fordeling som muligt

Når Dansk Firmaidrætsforbunds økonomi – og især tilskudsordningerne til sammenslutningerne – kommer til debat, kan man være sikker på, at formanden for Postens Idrætsforbund, *Christian Lauritzen*, har et par bemærkninger at indskyde. Det var også tilfældet på formandsmødet i Bønnerup, og det gav anledning til, at vi stillede ham nedennævnte spørgsmål, som resulterede i det efterfølgende svar:

– *Du er en flittig gæst på talerstolen, når DFIFs tilskudsordninger er til debat – og som regel med kritik. Får vi nogen sinde en helt retfærdig fordeling af tilskuddene, og er det millimeterretfærdighed, du vil have?*

– Millimeterretfærdighed – bestemt ikke. Hvem kan i øvrigt forklare, hvad det ord står for?

Men det, jeg argumenterer for, er en så retfærdig fordeling som muligt.

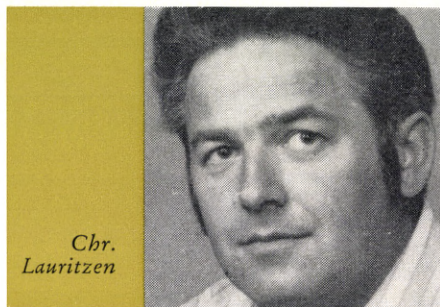
DFIF er jo en broget flok af sammenslutninger. Vi spænder fra 13 klubber i en sammenslutning til 209 klubber og fra 120 til 12.757 aktive medlemmer. Det må være ind-

lysende, at der skal en fordeling til, idet alle sammenslutninger ikke kan have samme behov og aktivitet.

Grundlaget for en beregning må selvfølgelig være en registrering helt ude i det yderste led, nemlig sammenslutningen.

Retfærdigvis må det siges, at det hele tiden for forbundets ledelse har været tanken, at indberetningsskemaerne skulle udfyldes ens for alle sammenslutninger.

I de tilfælde, hvor der har været tale om fortolkninger omkring udfyldningen, har

*Chr.
Lauritzen*

DFIFs hæderstegn til Børge Kristensen

man trods kraftige indlæg på indtil flere repræsentantskabsmøder ikke set sig i stand til at ændre noget som helst.

Toppen er efter min personlige opfattelse nået, når forbundets kasserer i alvor på formandsmødet fremfører, at aktiviteter foretaget i en intern turnering på en flyvestation skal registreres som hørende til sammenslutningens aktiviteter – med deraf følgende tilskud.

Dette sker efter min opfattelse kun i ganske enkelte sammenslutninger. Skal alle behandles ens – og det skal de efter min opfattelse – må indberetningsskemaerne udfyldes på samme måde, og det vil med garanti få uoverskuelige følger, hvis den førnævnte fremgangsmåde skulle benyttes.

Vi skal kun registrere de aktiviteter, der finder sted i den enkelte sammenslutning. Tallene skal kontrolleres i kredsen, så forbundet ikke skal ud for at kontrollere.

Når grundmaterialet er i orden, har vi et fordelingsgrundlag, og det er herefter spørgsmålet om at finde den rigtige nøgle. Den kan se meget forskellig ud, idet den er afhængig af den politik, man lægger.

Skal den være »stiv i det«, skal der kun gives et fast tilskud pr. sammenslutning og et tilskud pr. klub. Skal den være aktivitetsfremmende, skal der gives tilskud pr. aktivitetsmedlem. Skal den fremme oprettelsen af nye grene, skal der gives faste beløb pr. idrætsgren.

Der er sikkert mange kombinationer for slet ikke at tale om fordelingen mellem de enkelte grupper.

Der findes måske ikke den løsning, der tilgodeser alle, men et stort skridt på vejen tror jeg, vi er kommet ved nedsættelsen af gruppen til behandling af udlodningsspørgsmålet, og jeg glæder mig til at se resultatet.

På repræsentantskabsmødet den 31. januar fik *Børge Kristensen* – hovedbestyrelsesmedlem indtil repræsentantskabsmødet i Ringkøbing i efteråret – overrakt Dansk Firmaidrætsforbunds hæderstegn. Overrækkelsen blev foretaget af formanden for Fynskredsen, Steen Hansen, Middelfart.

Børge Kristensen indledte sin ledergerning inden for firmaidrættens for 11 år siden, da han blev valgt ind i Nyborg Firma Sports bestyrelse. Herfra trak han sig tilbage på repræsentantskabsmødet, men han har i de mellemliggende år beklædt både formands- og næstformandsposter i sammenslutningen.

Allerede da kredsinddelingen inden for DFIF blev en realitet, kom Børge Kristensen med i dette arbejde, og han indtrådte i hovedbestyrelsen som Fynskredsens repræsentant efter repræsentantskabsmødet i 1970. Han var endvidere medlem af forretningsudvalget, da dette i en forsøgsperiode fungerede med 5 medlemmer.

Børge Kristensen har endvidere i en periode fungeret som formand for DFIFs idrætsudvalg.

Foruden sine firmaidrætslederposter har Børge Kristensen tillige beskæftiget sig med idrættens på andre fronter, idet han stadig er aktiv håndbold- og fodbolddommer.

*Børge
Kristensen*

Formandsmødet ændrede indstillingen til DFIF

Som deltager i formandsmødet på Bønnerup Strand blev jeg ved afrejsen bedt om at fremkomme med mit indtryk af dette møde.

Jeg blev formand for Brønderslev Firma-Sport for blot én måned siden, og det var første gang, jeg havde lejlighed til at stifte bekendtskab med de fleste af deltagerne. Det var da også noget forvirrende at skulle huske hvem der var hvem. Et lille navneskilt på deltagerne ville nok have hjulpet mig meget.

Men selv om jeg ikke nåede at lære navnene på alle deltagerne at kende, blev det dog nogle særdeles udbytterige dage for mig.

Det forarbejde, bestyrelse og pp-udvalg havde lagt i udarbejdelse af rapporterne, er virkelig stort, og jeg følte, at samtlige mødedeltagere mødte med en positiv indstilling til at arbejde seriøst med de fremlagte planer. Selv om der fra talerstolen ofte blev fremført nogle dejligt kvikke bemærkninger, er jeg ikke i tvivl om, at deltagerne hele tiden var klar over det store ansvar, der hviler på samtlige ledere inden for DFIF, efter at vi er kommet på tilsloven.

Om selve mødets afvikling har jeg flest roser til kursusudvalget. De fysiske omgivelser (lokaler, mad etc.) var tip top i orden. Vekselvirkningen mellem oplæg, gruppearbejde og plenum var også godt planlagt. Dog vil jeg ved fremtidige formandsmøder foreslå, at man fjerner talerstolen og i stedet benytter sig af flere visuelle hjælpemidler, når grupperne aflægger rapport. En flipover fra hver gruppe med opnotering af hovedpunkterne for gruppens resultater ville have givet de øvrige deltagere bedre mulighed for at »huske« og bedømme resultatet og komme med kommentarer hertil. Man husker bedre, når man har noget visuelt at støtte sig til samtidig med, at der aflægges en mundtlig rapport.

Det er svært for mig at bedømme de resultater, der kom ud af mødet, idet mit kend-

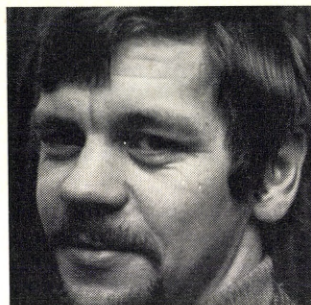
skab til DFIF på landsplan vel næsten må betegnes som værende på u-landsstadiet. Jeg må nok hellere erkende, at jeg tidligere har betragtet vor sammenslutnings tilknytning til DFIF som lidt af en klods om benet. Det hænger nok sammen med, at jeg tidligere var sekretær i Brønderslev og derfor var pålagt arbejdet med at frembringe aktivitetstallene til indberetningsskemaerne. Jeg har ikke tidligere følt, at vi fik noget af betydning til gengæld for dette arbejde.

Det kendskab, jeg har fået til DFIF gennem deltagelse i dette formandsmøde, har imidlertid ændret min indstilling, og det er ikke blot den bedre økonomi, der er årsagen hertil, men lige så meget de andre fordele, vort medlemskab kan give os i form af kursus tilbud, konsulentbistand og erfaringsudveksling med andre sammenslutninger.

Og netop erfaringsudveksling var et af de områder, der var mest udbytterigt for mig ved deltagelsen i dette møde. Det kendskab, jeg fik til, hvorledes man driver firmasport i andre sammenslutninger, gennem den såkaldte korridorsnak har givet mig megen inspiration, som jeg forhåbentlig får mulighed for at arbejde videre med i Brønderslev.

Erik Haubro

*Erik
Haubro*

Karantæne til Svendborg-hold

Stor stigning i tipningen i 1976

I landsstævnet sommer 1976 deltog Svendborg Vin Compagni med et hold i damefodboldrækken som repræsentant for Fynskredsen.

Stævnet strækker sig som bekendt over 2 dage, men efter at have lidt nederlag i 2 kampe om lørdagen ønskede holdet åbenbart ikke at lege med mere, for da kampene skulle genoptages om søndagen var Svendborg-holdet væk.

En sådan handling kan naturligvis ikke accepteres, og Dansk Firmaidrætsforbunds idrætsudvalg har senere idømt damefodboldholdet fra Svendborg Vin Compagni 2 års karantæne fra deltagelse i kreds- og landsstævner.

God idé fra Esbjerg

Går bestyrelsesmødet trægt? – Er samarbejdet godt nok? Sker der ingenting – eller får man aldrig rigtigt diskuteret tingene igennem?

Hvis det former sig sådan hjemme i jeres sammenslutning, var det måske en idé at kigge lidt på et eksempel fra Esbjerg.

Esbjerg Firma Idræt har nemlig prøvet at afholde et såkaldt weekend-seminar for bestyrelsen, hvor nye tanker frit kunne diskuteres. Det blev en så stor succes, at man har besluttet for eftertiden at afholde disse bestyrelses-seminarer hvert år – måske også med bestemte punkter til diskussion i grupper.

Vi ved, at der også i andre sammenslutninger har været møder af den art, men da ideen virkelig er god og værd at tænke nærmere over, vil vi her lade den gå videre til overvejelse i alle landets sammenslutninger.

JM

Den 1. juli 1976 blev prisen for hver tippet række sat op fra 40 øre til 50 øre. Skeptikere forudså om ikke en faldende omsætning, så dog en nedgang i antallet af tipsrækker, men det har vist sig slet ikke at holde stik.

Tværtimod. Antallet af tippede rækker var i 1976 godt 146 millioner højere end i året før, og heraf udgør stigningen i andet halvår – altså efter prisforhøjelsen – omkring 23 millioner rækker i forhold til andet halvår af 1975.

1976 blev i øvrigt året, hvor danskerne tippede mere end 1 milliard rækker – helt nøjagtigt 1.037.586.628. Interessen synes ikke svigtende, selv om denne vinters mange aflysninger af engelske kampe på den danske tipskupon har givet anledning til formodning om, at tendenslodtrækningen ville medføre tilbageholdenhed hos tipperne. Selv i tipsuge 30 var omsætningen på over 11 millioner kroner, uanset at der spilledagen forinden måtte gribes til lodtrækning i 8 af kampene, og uanset at denne lodtrækning gav til resultat, at der ikke blev penge til tierne.

Dansk Tipstjenestes regnskabsår løber fra 1. juli til 30. juni. Før det er sluttet, kan overskuddet naturligvis ikke gøres op, men det kan næsten med sikkerhed siges, at det budgetterede tilskud på omkring 2½ million kroner ikke forslår. Det vil blive højere.

Det er netop det igangværende regnskabsår, der skal danne grundlag for DFIFs første tilskud direkte efter tipsloven, og vi kan så håbe, at den stigende interesse for tipningen kan fastholdes.

Kolding Firma-Sport fylder 25 år

Den 19. marts 1952 var der – foranlediget af to pionerer, der begge stammede fra firma-klubber under Dansk Textil Union – stiftende generalforsamling i Kolding Firma-Sport, og den daværende formand for Dansk Firmaidrætsforbund, Adolf Agerbæk, var til stede.

Forud for dette møde havde firmaklubber gennem flere år spillet en turnering, der for de første års vedkommende havde ikke så få tilskuere. *Det årlige entrebeløb gik ubeskåret til børnebespisningen!*

Der havde i denne turnering været et par års pause, og den stiftende generalforsamling må ses som et forsøg på at genoplive den, hvilket fuldt ud lykkedes, idet sommerturneringen i stiftelsesåret havde tilslutning af 32 hold. Klubantallet faldt i de følgende år til under 20 til trods for, at kommunikationen til klubberne ikke var noget problem. Den daværende kasserer havde nemlig skiftende arbejdstider, og han klarede korrespondancen på et par formiddage.

Allerede den efterfølgende vinter blev der nedsat et vintersportsudvalg, hvor idrætsgrenene var indefodbold, håndbold og bordtennis. Man spillede en håndboldturnering i Badmintonhallen, medens indefodbold startede som stævnearrangementer den første sæson, men afløstes af en løbende turnering.

Allerede på dette tidlige tidspunkt startedes et samkvem med andre sammenslutninger, og den direkte årsag hertil må ganske naturligt søges i, at haller til indendørs idræt dengang var en mangelvare. Dette samkvem må nok betegnes som starten til de åbne stævner for firmaidrætten i det sydlige Jylland og på Fyn. Fra begyndelsen af 60'erne havde FKS gennem 9 år en årlig bymatch, hvor de 8 bedste hold fra Vejle, Esbjerg og Kolding deltog.

Ret naturligt udvikledes også et internationalt samarbejde med fortrinsvis nordtyske

klubber. Første gang, udenlandske klubber var på besøg i Kolding, var i 1958, hvor 2 udvalgte byhold fra Flensborg dystede med 2 tilsvarende hold fra Kolding i håndbold. Senere har både svenske, norske, tyske og engelske hold i stedsede stigende antal gennem årene deltaget i åbne stævnearrangementer.

Ligeledes i begyndelsen af 60'erne gjorde KFS sig bemærket på landsplan, idet det udvalgte byhold i 1961 blev vinder af Dansk Firmaidrætsforbunds »Jean Hersholt-turnering« efter at have været i finalen det foregående år. Også i 1962 spillede KFS-holdet sig frem til finalen.

I 1964 forlod DFIF den turneringsform og etablerede i stedet Firmaidrættens Dag. Her påtog KFS sig det første arrangement, der samlede over 800 deltagere. KFS arrangerede samtidig måske DFIFs første motionsarrangement, en 8 km gangprøve. Begge arrangementer klappede til alle tilfredshed.

Det blev pudsigt nok også KSF, som blev overdraget afviklingen af »den foreløbigt sidste Firmaidrættens Dag«, hvilket skete i 1968, efter at Slagelse, Randers og Esbjerg havde været arrangør. Måske huskes de pragtfulde aftenfester fra disse lejligheder allerede?

Under besværlighederne med indkvartering af stævnedeltagerne ved disse lejligheder kom KFS i kontakt med en lokal højskole, og samtalerne her blev starten til opførelsen af Kongreshallen, som KFS tog i anvendelse sidst på året 1966 og derefter fik kontrakt på for de efterfølgende 10 år i perioden fra 15. august til 1. april med ret til fremleje. DFIFs landsstævne i bordtennis i marts 1967 arrangeredes der. Denne kontrakt er i øjeblikket til forhandling og fornyelse. Administrationen af hallen i de 8½ måned hvert år bevirker, at KFS årligt omsætter ca. 200.000 kr

Med dette aktiv i ryggen fik Kolding Fir-

ma Sport et voldsomt opsving, hovedsageligt forårsaget af, at man nu så sig i stand til at tilgodese badmintoninteresserede til træning og turnering, og hallen gav desuden mulighed for genopblussen af bordtennis, der havde haft et par års pause.

I 1969 starter KFS, efter en indledende kvalifikationsturnering, en kegleturnering med deltagelse af 21 hold. Deltagelsen har siden passeret de 40 hold, og dette har ret naturligt øget medlemstallet væsentligt.

Samme år optages Kolding Firma Sport i Kolding Idræts Ring efter en del modstand fra et par af de lokale klubber.

Også i 1969 indleder Kolding et samarbejde med de øvrige syd- og sønderjyske sammenslutninger, som giver det konkrete udslag, at man afvikler sydjyske mesterskaber både inden- og udendørs. Man kan vel roligt påstå, uden at træde nogen over tærne, at Sydjyllandskredsen her igennem var banebrydende for den kredsinddeling, som DFIFs repræsentantskab vedtog i oktober 1969 i Køge.

Sydjyllandskredsen har som den første af DFIFs kredse taget keglar og billard på programmet og har med tilfredshed konstateret, at DFIFs årsmøde 1976 efter et prøveår har taget disse to idrætsgrene på sit officielle program.

I årene, hvor DFIF på landsplan arrange-

rede motionskampagner, gik KFS helhjertet ind for denne side af firmaidrætten, dog uden at opnå de resultater, man kunne have forventet. Men de var acceptable set i relation til, hvad andre sammenslutninger nåede.

Også den ikke direkte idrætslige aktivitet indgår i de planer for fremtiden, den siddende bestyrelse og de bestående udvalg gør sig tanker om. Herudover arbejdes der med kraftige planer om at iværksætte aktiviteter som skydning, billard og volleyball.

Uden at der her skal nævnes navne, må det også konstateres, at KFS-ledere har været med til at præge udviklingen både på kreds- og landsplan. KFS har gennem en lang år-række været repræsenteret i DFIFs hovedbestyrelse, ligesom der har været og stadig er repræsentanter i idræts- og motionsudvalg. Desuden er KFS-ledere aktive i kredsens forretnings- og idrætsudvalg.

På det lokale plan kan KFS i jubilæumsåret med tilfredshed konstatere, at man råder over en kreds af ledere, der for langt de flestes vedkommende har et langt åremål på bagen, hvilket uden tvivl er stærkt medvirkende til, at det daglige arbejde og de løbende turneringer og arrangementer aldrig udvikler sig til noget, der giver hverken hovedbrud eller problemer. — »Det går bare derud ad!« JG

Kolding Firma-Sport arrangerede Firmaidrættens Dag både første og sidste gang, dette store stævne blev holdt. Billedet ved siden af viser den festlige indmarch i 1968.

Københavns Funktionær Idræts Union fylder 50 år

Uoverensstemmelser om mål og midler var i sin tid årsag til, at Københavns Funktionær Idræts Union sammen med de to andre københavnske sammenslutninger forlod Dansk Firmaidrætsforbund. Uoverensstemmelser var også årsag til, at KFIU i det hele taget blev en selvstændig idrætsorganisation.

Det var nemlig sådan, at den københavnske firmaidræt i 1921 var blevet organiseret i det, vi kender som FKBU – Firmaklubbernes Boldspil Union – men da de mindre kraftbetonede funktionærer ikke stod sig i kampen mod arbejderne, tog de initiativ til at stifte deres egen organisation. Det skete i 1927, den 9. marts.

KFIU, som fra starten hed HKBU – Handels- og Kontorfunktionærernes Boldspil Union – kan altså fejre 50 års jubilæum i år.

KFIU var sammen med FKBU initiativtager til DFIFs stiftelse i 1946 og var i næsten 25 år med til at præge forbundets udvikling og daglige arbejde. Mange dygtige ledere har DFIF hentet i KFIUs rækker, bl. a. to tidligere formænd, *Henry Agerskov Pedersen* og *Carsten Sørensen*. Endvidere skylder dette medlemsblad, Dansk Firmaidræt, KFIUs mangeårige formand, *Harry Grønkjær*, sin tilblivelse, idet han var manden bag bladets spæde start for 20 år siden. At det med at

skrive er noget, der ligger Grønkjær i hånden, ses bedst af, at han stadigvæk redigerer KFIUs medlemsblad Funktionæridræt.

KFIU var den første sammenslutning i DFIF, som fik eget idrætsanlæg. I 1953 erhvervede man en badmintonhal i Valby. Den blev senere døbt om til KFIU-Hallen, og den danner stadigvæk rammen om mange af KFIUs idræts- og mødeaktiviteter, selv om den langt fra kan rumme dem alle. KFIU-Hallen er i forhold til de idrætshaller, andre firmaidrætssammenslutninger råder over i dag, et beskedent anlæg, men der er en vis stemning i den hal, og det tæller jo en del i vor form for idrætsudfoldelse.

KFIU har i dag tilslutning fra ca. 110 klubber med et samlet medlemstal på omkring 30.000. I øjeblikket er der mulighed for aktivitet i 11 forskellige idrætsgrene.

Jubilæet festligholdes naturligvis med reception og fest for bestyrelse og udvalgsmedlemmer. Endvidere har De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger som en særlig hyldest til KFIU i anledning af jubilæet henlagt årets landsstævne til København.

Til lykke til KFIU med de 50 år.

*KFIU-Hallen
– i dag et
beskedent anlæg
i forhold til
de mange nye
haller, der
skyder op
rundt omkring
i landet.*

Fritid og Samvær for oktober kvartal

Aktivitetstallene for oktober kvartal 1976 i Dansk Firmaidrætsforbunds aktivitetskonkurrence vidner om nedgang i antallet af klubber og sammenslutninger i konkurrencen. Hvad årsagen end kan være, må man blot håbe, at det ikke er aktiviteten hos det enkelte medlem, der er faldet. Er det det, er det ikke så meget klubben eller sammenslutningen, man snyder, men i allerhøjeste grad sig selv.

Tallene for oktober kvartal var således:

Klasse 1

Svendborg Posten	3.426 p
Vagn Gregersen, Kolding	1.340 p
DFIFs Sportsklub	216 p

Klasse 2

Svendborg Sparekasse	6.964 p
Limfjordsværftet, Ålborg	1.543 p
Toldvæsenet, Kalundborg	796 p
Andelsbanken, Kalundborg	258 p
Jernbanen, Kalundborg	183 p
Slagelse Dampmølle	61 p
Malerne, Slagelse	29 p
Axelsen & Thomsen, Slagelse	10 p

Klasse 3

Carmen Sport, Kalundborg	3.007 p
Toldvæsenets IF, København	2.753 p
Jernbanen, København	534 p
Norden, Ålborg	277 p
Skandinavisk Tobak, Ålborg	252 p
DSB, Slagelse	205 p
Botved Boats, Slagelse	103 p
Centralsygehuset, Slagelse	29 p

Sammenslutninger

Svendborg Firma Sport	10.606 p
Kalundborg Firma Sport	4.244 p
Toldvæsenets IF, København	2.753 p
Ålborg Firmasport	2.529 p
Kolding Firma Sport	1.340 p
DJIF	534 p
Slagelse Firma Sport	437 p

I alt for oktober kvartal 1976 22.443 points.

Idrættens Forskningsråd

der har til formål at fremme og samordne forskning af idrætslige spørgsmål af medicinsk, fysiologisk, psykologisk, historisk, sociologisk og teknisk art, har mulighed for at yde økonomisk støtte til forskningsarbejde af ovennævnte art.

Ansøgningskema kan rekvireres på telefon (02) 45 55 55, lokal 210, og indsendes til *Idrættens Forskningsråd, Idrættens Hus, Brøndby Stadion 20, 2600 Glostrup*, senest den 1. april 1977.

Fodbold uden målregnskab og pointgivning

I sidste nummer af Dansk Firmaidræt omtalte vi den beslutning, man havde truffet i Odense om at arrangere den decideret motionsrække i fodbold. Manden bag initiativet var formanden for FKS' fodboldafdeling, *Karl Erich Hansen*, og han orienterer her lidt om baggrunden for sit forslag:

Forslaget går ud på, at der i vore 7 mands rækker, der i 1976 talte 80 hold fordelt i 7 rækker, frit kan vælges mellem deltagelse i konkurrencerækker eller motionsrækker.

Konkurrencerækkerne kender vi alle. Der registreres point og mål i hver kamp, og der er normalt præmier til de bedst placerede hold efter færdigspillet turnering. Der sker op- og nedrykning for de bedst og dårligst placerede hold, og der er medaljer til de 3 bedst placerede hold i den bedste række. Endvidere er der mulighed for, at de to bedst placerede hold efter første halvdel af turneringen kan deltage i kreds- og landsstævner, hvis de ellers kvalificerer sig til det sidstnævnte.

Det har været fremført, at det nødvendigvis ikke skulle være de bedste hold, der deltog i kreds- og landsstævner, især ikke efter at man ændrede betegnelsen fra kreds- og landsmesterskaber. Men da der stadig benyttes point og målregnskab samt præmier til de bedste hold, er det jo klart, at alle sammenlutninger sender de bedste hold og ikke – som der har været ønsket fremme om – hold, der gennem opførsel eller på anden måde ved deres eksempel har gjort sig godt bemærket. Det ville nemlig ikke være en belønning for sådan et hold at blive sendt afsted som slagteoffer for de bedre hold og samtidig hjembringe et resultatregnskab, der tydeligt viste, at det ikke skulle have været med.

Der må altså findes en løsning på dette problem, der også omfatter klubber, hvis spillere har gjort sig gældende i de øverste

rækker, men som på grund af afgang af medarbejdere, alder og ikke mindst lyst er tvunget til at indkassere nederlag og nedrykning år efter år, indtil bunden af rækkerne er nået eller den sidste gnist af lyst er forsvundet. Det er nemlig ikke bare en løsning at komme i de lavere rækker, for her er jo de nyere klubber, som kæmper for at komme frem i første række.

Hvad gør man med disse ikke mere så konkurrencedygtige hold, hvor nogle af spillerne er blevet old boys, men hvor der ikke er nok til et decideret old boys-hold, eller hvor der muligvis er et par damer, der havde lyst til at være med, men hvor der mangler nogle at danne hold sammen med.

Vi forsøger derfor i år at indbyde klubberne til motionsrækker. Her gives ikke point, der føres ikke målregnskab, og der er altså heller ikke præmier til de bedste, men en erindringspræmie til hvert hold, der har gennemført turneringen. For selvfølgelig vil samtlige kampe blive arrangeret i samme program og orden som i konkurrencerækkerne. Holdene vil dog blive fordelt ved lodtrækning og ikke efter tidligere placeringer.

Der kan altså i motionsrækkerne deltage alle kategorier, dvs. både damer, old boys, de bedste og de evige reserver, der ellers aldrig kommer på banen.

Det er således ikke bare for de små firmaer, men også for de store, der normalt spiller med en fast stamme.

Vor Fair Play-pokaler, som gives til de hold, der har færrest udvisningsminutter, vil naturligvis også blive uddelt i motionsrækkerne.

Nu inviterer vi altså både til konkurrencerækker og til motionsrækker, så må vi se, hvordan tilslutningen bliver. Da dette bliver skrevet, er tilmeldingen ikke sluttet, så det er for tidligt at spå om udfaldet. Spændende

bliver det imidlertid at se, om det kan lade sig gøre at lave turneringsfodbold uden den gulerod, sejren altid er. Men andre kan måske bruge ideen – og eventuelt gøre den bedre.

Jeg håber i hvert tilfælde, at DFIF kan bruge noget til kreds- og landsstævner. At det også er en god ting at afholde kreds- og

landsmesterskaber er en selvfølge, men så synes jeg, at det skal være under den rigtige betegnelse, for som det er i øjeblikket, er det jo i virkeligheden kamp om mesterskaber, selv om de fleste ledere ikke vil erkende det.

Karl Erich Hansen
FKS, Odense

Klubledere: Manglende eller for sent indsendte indberetningsskemaer koster penge

I vort landsforbunds beretning og regnskabs-aflæggelse ved det årlige repræsentantskabs-møde, der afholdtes i Ringkøbing i dagene 30. og 31. oktober, og hvori der var repræsentation fra vort forbund af 2 repræsentanter, blev det igen konstateret, at det koster penge ikke at indsende det årlige indberetnings-skema.

Vort forbund havde ved opgørelsen 88 klubber, men kun 74 havde indsendt indberetningsskema, hvorfor vi kun er opført med de 74 klubber i beretningen og det dertil hørende medlemstal. Dette betyder nedgang i vort årlige tilskud fra landsforbundet med små 20 %, idet man får et beløb pr. aktivt medlem, ligesom man får et beløb pr. klub.

Det er med megen beklagelse, vi igen konstaterer en smule sløseri med indsendelse af disse skemaer, som det kun tager nogle få minutter at udfylde og lægge i den frankererede svarkuvert, der er medsendt til indsendelse af besvarelserne.

Det er så meget mere beklageligt nu, hvor vort landsforbund er kommet direkte ind på

den nye tipslov med et fast procenttilskud – 4 % – som vil give ca. 3 gange så meget som det tilskud, man plejer at få ved et fast beløb hvert år. Den aktivitetsudvidelse, man herved kan få på grundlag af dette forhøjede tilskud, er jo uvurderlig for de lokale forbunds virke og drift, så vi håber derfor nu på, at alle vore klubber nu må indse, at det er af stor betydning, at disse skemaer indsendes, også for at undgå en evt. kontingentforhøjelse på grund af de prisstigninger, der er sket på portoudgifterne, olie-, lys- og vandafgifterne m. v. Ja, alle udgifterne er jo stigende i denne inflationstid, og skal man holde den samme aktivitet som hidtil, skal der skaffes dækning for disse forhøjede udgifter på den ene eller den anden måde. En måde at gøre det på er altså, at alle klubber indsender deres indberetning. Til tiden.

Ovennævnte artikel er fundet i Firmaidræt Horsens, som er medlemsblad for Firmaernes Idræts-Forbund i Horsens, og fortæller med al ønskelig tydelighed, hvor meget det bety-

der, at indberetningsskemaerne indsendes til tiden.

Dansk Firmaidrætsforbund har forlængst udsendt de indberetningsskemaer, som skal returneres i udfyldt stand inden den 31. maj 1977. Denne frist gælder imidlertid kun bysammenslutningerne, og de indberetningsskemaer, som skal udfyldes af klubberne, skal indsendes før denne dato. – Datoen er anført på skemaerne.

Overskrid den ikke!!

Klubbernes indberetning til den lokale bysammenslutning har foruden den rent statistiske betydning også betydning for sammenslutningens tilskud fra DFIF. Nogle vil måske betragte tilskuddet som mindre væsentligt i øjeblikket, men som det også fremføres i artiklen fra Horsens vil forbundets øgede

tipstilskud naturligvis også få en meget væsentlig indflydelse på størrelsen af tilskuddet til de lokale sammenslutninger.

Og det er helt klart tilkendegivet over for sammenslutningerne, at manglende eller for sent indsendte indberetningsskemaer til DFIF medfører bortfald af tipstilskuddet.

Derfor kære klubledere: Hjælp jeres ledere i bysammenslutningen. Udfyld klubindberetningsskemaet hurtigst muligt og returner det straks. Det behøver ikke at gemmes til sidste øjeblik.

Hæderstegn til Horsens-leder

Firmaernes Idræts-Forbund i Horsens holdt repræsentantskabsmøde i begyndelsen af februar måned, og på det møde overrakte Dansk Firmaidrætsforbunds hæderstegn til FIFs kasserer, *Gunnar Kristensen*, for hans mangeårige indsats for firmaidrættens i Horsens.

Gunnar Kristensen har været med i firmaidræt siden 1958, hvor han blev valgt ind i fodboldudvalget. I 1961 avancerede han til sekretærposten i FIF for senere at overtage formandsposten. I 1973 syntes han, at andre måtte til ved rotpinden, og han blev i stedet valgt til kasserer, en post han varetager stadigvæk.

Det i forrige nummer af Dansk Firmaidræt omtalte klubhusbyggeri har Gunnar Kristensen også en stor del af æren for er blevet gennemført, idet han har været manden bag byggefonden, som blev oprettet i 1967. Selv svære sygdomsperioder har ikke kunnet stoppe Gunnar Kristensen i hans ihærdige virke for firmaidrættens. Vi gratulerer.

Manglende indberetningsskemaer er det samme som at smide penge ud af vinduet.

Kursus aflyst – Kursus nyansat

Kursusudvalget havde planlagt afholdelsen af et ekstra kursus 1 i pausegymnastik, men den 5. januar 1977, da anmeldelsesfristen udløb, var der kun indløbet ganske få tilmeldinger til kurset, som derpå blev aflyst. Nu er der imidlertid kommet flere reflektanter, og man har derfor besluttet at afholde et pausegymnastikkursus i Nykøbing F i dagene 18.–20. februar. Det er altså afviklet, når dette læses.

Svømmemøde

For Dansk Firmaidrætsforbund deltog Tage Carlsen, Ringkøbing, og Chr. Hansen, Grindsted, i et møde, som var indkaldt af De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger med det formål at udforme fælles svømmemærke, fælles instruktøruddannelse og officialkurser for en lang række organisationer, der har svømning på programmet. For så vidt angår svømmemærket blev man enige om at nedsætte et udvalg til at udarbejde det, hvorimod spørgsmålet om instruktøruddannelsen ikke kunne samle samme enighed.

Europa-festivalen i Holland

Den i sidste nummer omtalte Europa-festival, som skal afvikles i Holland til sommer havde ikke den store interesse for danske klubber. Ingen meldte sig i hvert fald, men en udvist interesse fra Toldvæsenets Idrætsforening i København har nu medført, at denne klub repræsenterer DFIF i Holland og endda både i fodbold og badminton. Stævnet arrangeres i Eindhoven, kendt af mange danske fodboldinteresserede som hjemsted for den tidligere professionelle fodboldspiller Bent Schmidt Hansen, Horsens.

Så er to nye sammenslutninger på vej

Det nye år har været præget af en udbredt rejseaktivitet, og møderne er foregået i vidt forskellige egne af landet. I Bramming, Thisted, Grenå og København for blot at nævne nogle af de steder, jeg har været.

I Bramming har der været afholdt stiftende generalforsamling den 12. januar. Der var et virkeligt pænt fremmøde, og da alt foregik både sagligt og effektivt, fik man hurtigt på fornemmelsen, at her skulle firmaidrætten nok få en positiv start.

Det er først og fremmest inde-fodbold, sammenslutningen er baseret på, men med tiden vil der uden tvivl komme andre aktiviteter på programmet.

Dagen efter var der ligeledes en stiftende generalforsamling i Thisted med tilfredsstillende opbakning. Her er det udelukkende udendørs fodbold, det foreløbigt drejer sig om. Det særlige ved Thisted er, at der i adskillige år har været et vist samarbejde firma-klubberne imellem om forskellige sommerstævner, sådan at der her er en erfaring at bygge videre på.

I løbet af nogen tid modtager forbunds-kontoret de officielle ansøgninger med love, og vi håber og tror på, at det hele er i en sådan orden, at det kun bliver den rene formalitet for hovedbestyrelsen at optage de to sammenslutninger i forbundet.

Så – på forhånd – velkommen i Dansk Firmaidrætsforbund.

JM

Brønderslev Firma-Sport bag stor firmaudstilling

I weekenden den 27. og 28. november 1976 var Brønderslev Firma-Sport arrangør af en stor firmaudstilling i Brønderslev Hallen.

Baggrunden for, at BFS gik ind i et sådant arrangement var den, at vi ved at servere ved hallens fødselsdagsfest for et par år siden fik overdraget hallen gratis i 2 dage. Vi var i bestyrelsen enige om, at de to dage ikke blot skulle benyttes til sportsaktiviteter, men at hallen skulle udnyttes på en sådan måde, at Brønderslev Firma-Sport fik et økonomisk udbytte heraf. Vi havde mange samtaler og diskussioner om, hvad vi kunne og turde binde an med. Det skulle nemlig også helst være et arrangement af en sådan art, at vi ikke satte nogen del af vor nuværende formue på højkant.

Omkring nytår 1976 blev den endelige beslutning taget. Vi ville forsøge med en firmaudstilling/messe. Der havde tidligere været afholdt forskellige udstillinger i Brønderslev, men det var efterhånden 5-6 år siden, og det havde aldrig været en idrætsorganisation, der havde taget initiativet til dem.

Vi nedsatte et udstillingsudvalg til at klare de forberedende opgaver. I udvalget var vi 4, nemlig *Eigil Mørk*, *Erling Thomsen*, *Erik Jensen* og jeg selv.

Vor første opgave var at undersøge behovet for en sådan udstilling, og vi fik lov at deltage i et møde med vor lokale handelsstandsforening. Her forklarede vi vor ide, og vi kunne straks mærke, at den blev positivt modtaget. Den videre kontakt til de handlende skulle gå gennem bestyrelsen, og vi fik lov til, ved et senere møde for bestyrelsen, at fremlægge en samlet plan for, hvorledes vi havde tænkt os at afvikle udstillingen. Efter min mening var dette oplæg en af årsagerne til, at udstillingen blev en succes. Det er nemlig ikke nok, at man har et bestemt mål at

sigte efter, man bør også i forvejen have lagt en strategi for, hvorledes man når målet.

Vi havde i skemaform opstillet de opgaver og aktiviteter, der skulle udføres, og herfra kan nævnes *myndighederne* (brandvæsen, politi, toldvæsenet), *faciliteter* (hallen, stande, udsmykning, medhjælp), *udstillere* (detail, grossister, producenter), *publikum* (Brønderslev handelsområde, øvrige Vendsyssel), *PR*, *underholdning* (kunstnere, børneparkering, film), *økonomi* (kassekredit, regnskab, fordeling af overskud).

I skemaet havde vi for alle opgaverne indsat en tid for, hvornår de enkelte punkter skulle behandles.

I udvalget prioriterede vi den opgave, der hed PR, højt. Vi var klar over, at skulle vi have opbakning fra såvel de handlende som byens beboere, måtte vi have den lokale presse til at skrive noget om det, vi foretog os. Pressen blev da også inviteret med til de møder, vi holdt med de handlende, og da vi først havde opnået denne kontakt, var de meget villige til at medtage de pressemeddelelser, vi forsynede dem med undervejs. Ligeledes fik vi på et ret tidligt tidspunkt udformet et bomærke for udstillingen »FU 76«. Bomærket benyttede vi på alle skrivelser, streams, plakater, annoncer, programmer m. m. omkring FU 76, således at publikum, blot de så mærket FU 76, blev mindet om den kommende firmaudstilling.

I forbindelse med FU 76 planlagde vi også ret hurtigt, at vi ville arrangere vor egen tombola, men da vi i udvalget følte, at vi havde rigeligt arbejde med de andre opgaver, fik vi 2 andre bestyrelsesmedlemmer, *Karna* og *Elmer Østergaard*, til at påtage sig denne opgave. Det må nok siges at være en god investering, idet vi alene fra tombolaen hentede et overskud på ca. 7.000 kr.

Af særlige aktiviteter på FU 76 traf vi af-

tale med den lokale sparekasse om forevisning af film, og vi havde fået personale fra de lokale børnehaver til at klare opgaverne med *børneparkering*. En bager skænkede 15 kagemænd, og det lokale bryggeri 10 kasser sodavand til uddeling i børneparkeringen. Fra LEGO havde vi lånt 6 sæt børnelegoklodser.

Skal jeg omtale alle vore aktiviteter omkring afviklingen af FU 76, vil det blive et meget langt indlæg, og jeg vil derfor blot slutte med en konklusion om den arbejdsindsats, der her er lagt af mange firmasportsmedlemmer i Brønderslev. Det økonomiske resultat blev et samlet overskud på godt 30.000 kr. Heraf har vi skænket 10.000 kr. til en kommende idrætshøjskole i Brønderslev med den klausul, at de skal benyttes til møblering af elevværelser. Derved opnår vi, at firmasporten får en vis indflydelse på denne højskoles opbygning, men vi sikrer også, at borgere i Brønderslev vil blive gjort op-

mærksomme på, at firmasporten var/er med til at skabe noget godt for fremtiden.

For mig personligt er det imidlertid ikke det økonomiske overskud, der tæller mest. Det gør derimod den megen omtale, PR, vi opnåede i forbindelse med FU 76. Jeg tror, det har været medvirkende til øget respekt i befolkningen for Brønderslev Firma-Sport, og vi har allerede kunnet mærke en øget aktivitet i flere idrætsgrene, ligesom vi også blandt lederne inden for vore rækker har kunnet konstatere en øget interesse.

Derfor vil jeg gerne opfordre andre sammenslutninger, der har behov for såvel et økonomisk tilskud som en aktivitetsmæssig opblomstring, til at forsøge noget lignende. Vi vil fra Brønderslev gerne give en hjælpende hånd med. Dog ikke sådan, at vi kan tilbyde vor bistand ved at være til stede ved de enkelte arrangementer, men vi stiller gerne vore erfaringer og notater til rådighed.

Erik Haubro

*Brønderslev
Firma-Sports
formand,
Erik Haubro,
med
firma-
udstillingens
bomærke.*

DANSK FIRMAIDRÆT

Udgivet i 7.550 eksemplarer

Redaktion:

Ole Wordolff, Svanemosen 67,
Mosede, 2670 Greve Strand
Tlf. (02) 90 13 35

Dette nummer er afsendt til
sammenslutningerne
17. februar 1977

Trykt i Christensens Bogtrykkeri,
Bogtrykkgården a-s, Struer

28916

DANSK FIRMAIDRÆTSFORBUND

Tåsinge-Hallen, 5700 Svendborg
Tlf. (09) 22 55 92
Eksp.: Mandag-fredag 9-16

Konsulenter:

Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38,
5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 17 98
Jørgen Mathiassen

BESTYRELSE

Formand:

Karl Randrup, Sjællandsgade 48,
6700 Esbjerg. Tlf. (05) 12 71 45

Næstformand:

Henning Jensen, Brorsonsvej 16,
6000 Kolding. Tlf. (05) 52 72 62

Kasserer:

Henning Nielsen, Kamillevej 7,
8800 Viborg. Tlf. (06) 62 26 92

Tage Brostrøm, Søndermarksv. 32,
4200 Slagelse. Tlf. (03) 52 86 98

Tage Carlsen, Heboltoft, Velling,
6950 Ringkøbing
Tlf. (07) 32 14 58

Kaj Christensen, Svalevej 34,
7100 Vejle. Tlf. (05) 82 33 63

Jørn Godt, Schultzvej 5,
6091 Bjert. Tlf. (05) 57 23 22

Sten Hansen, Drejøvænget 13,
5500 Middelfart. Tlf. (09) 41 35 06

Jens Kornum, Gl. Århusvej 182,
8800 Viborg

Ole Olsen, Gormsvej 42,
4200 Slagelse. Tlf. (03) 52 74 02

Gunnar Petersen, Snedronn-
ingsvej 17, 9230 Svenstrup J.
Tlf. (08) 38 21 13

Ivar Vind in memoriam

Formanden for Danmarks Olympiske Komite, kammerherre Ivar Vind, døde den 11. februar, kun 53 år gammel.

Som altid, når en god ven, en nær bekendt eller en kendt og agtet person så pludselig rives væk, står man så underligt magtesløs. Da meddelelsen om Ivar Vinds alt for tidlige død indløb, kunne man knapt fatte, at han pludselig ikke mere er blandt os. Man synes, at tilværelsen ved denne stærke personligheds bortgang bliver fattigere.

Ivar Vind var en af vor tids betydeligste idrætslederskikkelser. Hans høje menneskelige standard sammen med en idealistisk indstilling til idrætten gjorde ham til et forbillede for mange idrætsledere og -udøvere.

Det var den olympiske idé, der havde hans store interesse. Det var især den, han ofrede sine kræfter på. Foruden at være formand for Danmarks Olympiske Komite var han også Danmarks repræsentant i den internationale olympiske komite, hvor hans indsats nød stor respekt.

De olympiske amatøridealener har mistet en af sine bedste og stærkeste forkæmpere.

Ivar Vinds sunde indstilling til idrætten betød, at han nærede en levende interesse for den brede idræt, som blandt andet vi i firmaidrætten beskæftiger os med.

Gennem Idrættens Fællesråd havde vi den glæde at lære Ivar Vind at kende på nærmeste hold. Hans personlighed var med til at præge det samarbejde mellem de danske idrætsorganisationer, som her kom til udfoldelse. Ivar Vinds fine forståelse for og medleven i, hvad der overalt i landet rørte sig i idrættskredse, bevirkede, at han var i stand til at finde løsninger, hvis der var opstået situationer, hvor meninger og interesse stod skarpt over for hinanden.

Vi lærte også Ivar Vind at kende som et charmerende og muntret selskabsmenneske. Når han fortalte om sine mange oplevelser blandt idrætsfolk overalt på jordkloden, var vi alle opmærksomme tilhørere.

Ivar Vind var en jævn og ligetil idrættskammerat. Umiddelbart vil man vel sige, at man ikke mærkede hans høje sociale position i samfundet som adelsmand, men det er egentlig forkert. Ivar Vind var netop adelsmanden i dette ords fornemste og allerfineste betydning.

Ivar Vind vil efterlade et tomrum. Han vil blive savnet, naturligvis mest i Danmarks Olympiske Komite, hvor han synes næsten uerstattelig, men også i den øvrige danske idræt som den noble personlighed, han var.

Er savnet af Ivar Vind i dansk idræt stort, er det naturligvis for intet at regne mod savnet af ham som familiefar, og vore tanker går i disse dage til hans efterladte hustru og børn.

Æret være Ivar Vinds minde.

Karl Randrup